

“Schiphollen” schaadt onze democratie

Netwerkdwang is aan de orde van de dag

In de Noord- en Zuidvleugel en regionale Metropoolregio's is een praktische samenwerking tussen (internationaal) bedrijfsleven, overheden en kennisinstututen in de loop der tijd danig uit de hand gelopen.

Een op zich nuttige afstemming tussen genoemde belanghebbenden is sluipenderwijs in de greep gekomen van netwerk-methoden welke door de luchtvaartsector via de politiek in het kader van “governance*” worden toegepast:

1. Met als doel een “Holland Metropool” rond een maximaal groeiende HUB Schiphol en satellieten werd toegewerkt naar enerzijds Metropoolregio's en daarnaast “Economische Raden” voor Zuid-Holland en Groot Amsterdam
2. Binnen die Metropoolregio's werden tientallen gemeenten geclusterd met “transport autoriteiten” met topbestuurders als voorzitter; in de Economische Raden werden hechte verbanden gesmeed tussen (internationaal) bedrijfsleven, overheden en Kennisinstituten
3. En in een bestuurlijke regie Schiphol BRS werden 4 Provincies en 56 gemeenten gekoppeld aan het Provinciebestuur NH met de gedeputeerde Schiphol als voorzitter. Binnen het Provinciehuis werd tevens een “Team luchtvaart” opgericht.
4. Vervolgens werden in het najaar van 2022 deze 4 Provincies en 56 gemeenten door betrokken vakministers gebundeld in een NOVEX REGIO SCHIPHOL met bijbehorende Rijksregie, die aan de talloze betrokken bestuurders wordt opgelegd

Bovenstaande constructies staan een goed functioneren van onze democratie in de weg. Want de ingebakken “netwerk-dwang” (zo niet “netwerk-corruptie”) maakt het de betrokken bestuurders onmogelijk om op een goede manier op te komen voor zaken als de bouwopgave met genoeg kwaliteit van de woon- en leefomgeving in hun gemeenten en Provincies. Daar komt nog bij dat de burgerparticipatie in parallelle organisaties als CROS en ORS telkenmale op een volledige mislukking is uitgelopen. Iets wat ook weer dreigt bij een nieuw op te tuigen Maatschappelijke Raad Schiphol.

Weerbare democratie vergt onderhoud

Het gevoel van onmacht dat raad- en statenleden wel voelen, maar vaak niet goed kunnen duiden, wordt na bovenstaande analyse wellicht begrijpelijk. De vraag doemt dan op hoe de opgedrongen samenwerking en “netwerk-dwang” kan worden weerstaan.

Burgerdeskundigen lieten inmiddels met meer dan 60 video's en artikelen** zien hoe “schiphollende” bestuurders en ambtenaren te werk gaan. Deze “schiphollers” staan steeds meer lijnrecht tegenover voorstanders van een weerbare democratie.

Wanneer we de opbrengst van recent onderzoek door lector Willeke Slingerland er aan koppelen wordt al snel duidelijk dat er mogelijkheden zijn om deze gang van zaken – die dus onze democratie aantast - aan te pakken:

- Ten eerste kunnen de aanbevelingen uit het onderzoek direct binnen overheidsorganisaties worden overgenomen en toegepast
- Daarnaast zal nu duidelijk moeten worden dat bestuurders en volksvertegenwoordigers niet langer via “besmette” bestuurslichamen moeten acteren:

In plaats daarvan kan in directe lijnen naar het kabinet, parlement, commissies en media de urgentie van sanering rond luchthavens en hun invloed worden benadrukt.

<https://magazines.riec.nl/codegeel/2021/13/netwerkscan-saxion>

*“Governance”: in de praktijk komt dit neer op het toepassen door derden van methoden waarmee macht wordt uitgeoefend binnen overheidslichamen

**Zie: <https://www.youtube.com/channel/UCY9VY3PjPyZQIgpv6OyYDCQ>

<https://liegenenbedriegen.webnode.be/>